

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪCA

IZNĀK TRĪS REIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā 26-10
Tēlrunis № 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 145 (1881)

Svētdien, 1956. g. 9. decembrī

12. gads

Šodien — partijas rajona organizācijas pārskata un vēlēšanu sapulce

Partijas rajona organizācijas pārskata un vēlēšanu sapulce notiek laika, kad rajona darbaļaudis kopējā solī ar visu padomju tautu neatlaidīgi realizē PSKP XX kongresa lēmumus, nežēlo spēkus, lai sestās piecgades uzdevumu izpildītu pirms termiņa.

Pildot PSKP XX kongresa lēmumus, rajona lauku darbaļaudis partijas organizācijas vadībā meklēja iespējas un ceļus, kā palielināt lopu produktivitāti, lauku auglību, kā teinteresēt kolchozniekus ražīgam darbam. Un rezultāti nav izpalikuši. Laukos, salīdzinot ar pagājušo gadu, izaudzēta krietni lielāka raža, pieaugusi lopkopības produktivitāte.

Viena no rostīgākajām ir partijas pirmorganizācija kolchozā „Uzvara”. Tas biedri ne brīdī nav atzīmējuši, ka šis panākums atkarīgs no tā, ka darba dārtājs izprot savus uzdevumus, cik neatlaidīgi viņš kaldina darba uzvaras, cik enerģijas un sirsdzēsmes ieliek darbā. Lūk, šo apziņu kolchozniekos teaudzina partijas organizācija. Un tas nodrošinājis labus panākumus saimnieciskajā darbā. Šī kolchoza komunisti ar lepnumu šodien var ziņot sapulcei, ka novākta visa bagāta raža, palielinājusies ienākumi no visām saimniecības nozarēm, krietni produktīvāka kļuvusi lopkopība.

Gada laikā trīsdesmitstokšnieka b. Sņeņeva vadītais kolchozs „Boļševiks” no atpalikušo skaita ierindojies labāko vidū. Šī laikā kolchozs elektrificēts. Šogad kolchozā izaudzēta un novākta bagāta raža. Sekmīgi veikti celtniecības darbi.

Arvien vairāk saimnieciski un organizatoriski nostiprinās komunistu bē. Turkas, Zandmaņa vadītie kolchozi.

Jauni panākumi gāti rajona rūpniecības uzņēmumos. Ta sprāga sacensībā ar Igaunijas PSR Tartu MRS mūsu mežrūpniecības saimniecības kolektīvs ar komunistiem priekšgalā neatlaidīgi cīnās par sestās piecgades pirmā

gada uzdevuma izpildi pirms termiņa. Līdzšinējie panākumi liecina, ka MRS laudis savu apņemšanos izpildīt. Lietu ieguldījumu gada plāna izpildē dod traktorists komunistis Fricis Ošis, kurš, neskatoties uz nelabvēlīgajiem darba apstākļiem, pievilcis visvairāk kokmateriālu pie elektrokraņa. Labu ierosmi un priekšzīmi darbā rāda jaunais komunistis Visvaldis Liepiņš un citi.

Pārskata periodā partijas rajona organizācija vēl vairāk nostiprinājusi savas biedru rindas, vaļojusi komunistu lomu politisko un saimniecisko uzdevumu veikšanā.

Tomēr šodien mēs nevaram runāt tikai par to, kas paveikts un sasniegts. Mēs vis zinām, ka būtu sasniegts daudz vairāk, ja partijas rajona organizācijas darbā nebūtu nopietnu trūkumu.

Ko patikamu šodien sapulces dalībniekiem var ziņot kolchozu „Brīvās ceļš” un Staļina vārda nosaukta komunisti, ja šeit zemē palicis daudz kartupeļu un cukurbiešu, samazinājusies izslaukumi. Vāji strādājusī partijas organizācija kolchozā „Aktīvist”, kas, protams, nevar neatsaukties uz saimniecisko darbu.

Trūkumiem nedrīkstam vienaldzīgi paļūt garām. Ar principiālas kritikas un paškritikas palīdzību, kas ir Komunistiskās partijas pārbaudīts lerois cīņā pret trūkumiem un kļūdām, komunistiem šodien droši jāatsež trūkumi partijas rajona komitejas, pirmorganizāciju un saimniecisko organizāciju darbā.

Šodien partijas rajona organizācijas sapulcē komunistiem vispusīgi jāapspriež, kas darāms, lai gātu jaunus panākumus lauksaimniecībā, rūpniecības uzņēmumos, uzlabotu tirdzniecības tīklu, sagādētu organizāciju, kultūras iestāžu un citu organizāciju darbu. Sapulces dalībnieku lietīšķi ierosinājumi būs droša ķīla jaunam saimnieciskās un kultūras dzīves pacelšanai rajonā.

Š. g. 11. decembrī plkst. 11 partijas rajona komitejas sēžu zālē rajona darbaļaužu deputātu Padomes izpildu komiteja sasauca III sasaukuma 15. sesiju.

Darba kārtībā:

1. Par pasākumiem Latvijas PSR Augstākās Padomes sesijas lēmuma „Par vietējo darbaļaužu deputātu Padomju sasaukšanas praksi” izpildi Kuldīgas rajonā.

2. Organizatoriskie jautājumi.

KOMUNISTI SAPULCI SAGAIÐOT

Pirmajās rindās

Spraiga socialistiskā sacensība noris starp MRS meistaru iecirkņu kolektīviem, lai izpildītu tās saistības, kas tika pieņemtas par godu PSKP XX kongresam.

Sacensībā augusta mēnesī uzvarēja meža meistars Jansona iecirknis, kas republikas mērogā ieguva otro vietu un saņēma naudas premiju, bet meža meistars Sproģa iecirknis palika trešā vietā republikā.

Septembrī b. Jansona brigades laudis atkal ieguva otro vietu un otro naudas premiju 3500 rubļu apmērā. Pašreiz visi meža meistaru kolektīvi grūtos — purvainos meža apstākļos cīnās, lai izpildītu gada plānu kokmateriālu izvešanā.

Šo abu meža meistaru pirmrindas kolektīvu neatlaidīgā darba pirmajās rindās iet MRS komunisti, piemēram, traktorists komunistis Fricis Ošis (b. Jansona iecirknis). Viņš apņēmis ik mēnesi ar traktoru KT-12 pietrāpēt 1000 m³ kokmateriālu. Savas saistības b. Ošis sistemātiski pārpilda. Viņš atzīts par uzvarētāju socialistiskajā sacensībā un ieguvis goda nosaukumu „Labākais traktorists”. Par darbu gada trešajā ceturksnī b. Ošis ar Vissavienības Mežrūpniecības ministra pavēli atkal atzīts par uzvarētāju Vissavienības sacensībā un otrreiz piešķirts nosaukums „Labākais traktorists”. Trešajā ceturksnī b. Ošis ar traktoru KT-12 caurmērā darba normas izpildījis par 147 procentiem, iz-

velkot ar traktoru 3952 m³ kokmateriālu. Sagaidot partijas rajona sanākumi, b. Ošis dara visu iespējamo, lai sekmīgi veiktu gada plāna izpildi — tā novembra mēneša otrajā pusē viņš izvilka 625 m³ kokmateriālu.

Ja pēc PSKP XX kongresa MRS ir mehanizēti vairāk kā 60 procenti zaru ciršanas darbu, tad daudz to sekmējis komunisti Jānis Dadzītis, kurš ar savu aģitāciju zaru cirtējiem izskaidroja tehnikas ieviešanas nozīmi darba ražīguma celšanā, kā arī praktiski sniedza palīdzību zaru griežu REZ-1 ieviešanai ražošanā.

Visu šo panākumu rezultātā MRS mehanizācijas pieaugums, salīdzinot ar 1955. gadu (80 %), šogad tikai 10 mēnešos kokzāģniecībā palielinājusies līdz 90 %, kas deva zaru cirtējiem iespēju visā MRS normas izpildīt par 111 procentiem.

Komunisti Drošvaldis Liepiņš strādāja MRS darbnīcā kā virpotājs, kur apmācīja vairākus jauniešus strādāt ar virpu. Vasarā viņš aizgāja mācīties traktoristu kursus, kuros sekmīgi beidza šīs dienas. MRS administrācija ir nozīmējusi b. Liepiņu par MRS mehaniskās darbnīcas mehaniku.

Kopā ar visu kolektīvu MRS komunisti nesamierinājas ar sasniegto, bet neatlaidīgi strādā, lai gātu jaunus panākumus.

O. Šulmeisters,
partijas pirmorganizācijas sekretars
Kuldīgas MRS

Viņu devums lauksaimniecības augšūpejai

Teicamiem panākumiem partijas rajona organizācijas pārskata un vēlēšanu sapulci sagaidīja arī vairāki Kuldīgas MTS komunisti — mehanizatori. Leona Freiberga vadītās traktoru brigades laudis gada uzdevumu jau veikuši par 131,9 procentiem. Par Ždanova vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa laukopjiem un traktoristiem var runāt vienīgi labu. Un kā gan nē, kolchozā nav tādu lauku darbu, kuros neveiktu ar MTS moderno tehniku. Šīs brigades traktoristi Krišs Cīrulis un Aleksandrs Eglītis ar DT-54 savu gada uzdevumu izpildījuši par 125 procentiem. Pašreiz b. Cīrulis kopīgi ar brāli Kārlī beidz traktora sakārtošanu nākamajam darbu sezonai.

Par 137,3 procentiem savu uzdevumu paveikuši arī bri-

gadiera b. Grinberga vadītie mehanizatori. Krietni gada plānu pārsnieguši meliorācijas brigade. Šeit zināmi nopelni partijas biedru kandidātiem b. Kovaļam un palīgam b. Peskovam.

Labi strādājuši atsevišķi mehanizatori komunisti un biedru kandidāti. Traktorists b. Meņģis kopīgi ar otru mehanizatoru b. Kolesņikovu ar S-80 izstrādājuši 2302 ha mikstārumā paredzēto 2130 ha vietā.

Jānis Saldnieks agrāk bija traktorists un kombainieris. Novembrī viņam uzticēja atbildīgāku uzdevumu — vadīt devīppadsmīto traktoru brigadi, kura strādā kolchozā „Latvijas strēlnieks”. Nav šaubu, ka arī savus jaunus uzdevumus viņš godam veiks.

S. Upmālis

Komunista vadītajā brigādē

Nav tāda svarīgākā saimnieciskā darba posma kolchozā „Uzvara”, kur brigāžu sacensībā pirmajās vietās neizvirzītos otrā laukopības brigāde. Un kā tas lai būtu citādi, jo brigādi taču vada pieredzes bagāts brigadieris komunisti b. Freibergs. Pavasarī sējas laikā brigadieris gādāja, lai apseātu teicami sagatavotā augsne un laikā. Prasmiņģi organizējot darbu ražas novākšanas laikā, b. Freibergs panāca, ka viņa brigade pirmā un bez zudumiem sveda ražu šķūņos. Pašreiz brigades laudis steidz izkult ievāktu ražu, un jau redzami pašizliedzīgā darba augļi — no katra hektara izkuļ turpat divas reizes vairāk auzu un miežu nekā pērn. Sevišķi labi augušas plēsumā sētās auzas. To bīrums — vairāk nekā 15 cnt no hektara. Krietni lielāks bīrums nekā pērn šogad bija rudziem.

Neapmierināties ar sasniegto — ar tādu apņemšanos savu pienākumu diendienā veic komunisti b. Freibergs. Nākamajā gadā jāizaudzē vēl labākas ražas, tāpēc brigades laudis šodien enerģiski strādā, lai sagatavotu labu sēklu pavasarim, dotu vairāk vietējā mēslojuma laukiem.

A. Liepa

Pirmrindas cechs

Finieru fabrikā „Vulkans” socialistiskās sacensības pirmajās rindās iet plaša patēriņa preču ceha kolektīvs, kas novembra mēneša plānu izpildīja par 103,1 proc. Labi strādājusī iesaiņojamās skaidas ražotāju b. Maslovska vadītā brigade, plānu veicot par 194 procentiem.

Teicami strādājuši finieru griezējas L. Balode un R. Misūnas, saiņotājs L. Graubis. Ar brigadiera M. Ozoliņa palīdzību, kurš vienmēr savlaicīgi noorganizēja materiālu piegādi, novembra mēneša plāns finieru formātu ražošanā arī godam izpildīts. Leona Graubis ne tikai teicami izpilda darba uzdevumus, bet arī sekmīgi mācās Strādnieku jaunatnes vidusskolā, bet Ruta Misūnas ir aktīva fabrikas dramatiskā pašdarbības kolektīva dalībniece.

Ceha kokvirpotājs H. Kalns mēneša uzdevumu veicis par 196 proc., dodot virs plāna vajākus komplektus virtuves piederumu detaļas.

E. Hibners

PARTIJAS DZĪVE

Vairāk vērības komunistu mācībām

Partijas Statuti nosaka, ka komunistam nepārtraukti jāceļ savs politiskais, vispārējais un lietišķais zināšanu līmenis, jāmācās, lai varētu labāk veikt tos uzdevumus, kurus nospraudis partijas XX kongress. Mūsu galvenais uzdevums šodien ir ekonomiska rakstura, tādēļ arī tik lielu vērību piegriežam ekonomikas jautājumu dziļai izpratnei un to pareizai realizēšanai dzīvē. Arī partijas izglītības tiklā šogad lielais vairums komunistu ir iesaistījušies ekonomikas jautājumu studēšanas pulciņos un semināros.

Cik sekmīgi un organizēti norit komunistu un bezpartejiskā aktīva mācības, tas atkarīgs no pirmorganizācijām, to sekretariem un pašiem komunistiem. Pirmorganizācijas kolchoz "Aktivists" (sekretare b. Ruņģe), "Padomju Latvija" (sekretars b. Alksārs), "Sarkanais karogs" (sekretare b. Rudakova) un citās parkomunistu mācībām jau bija domāts laiks, tādēļ arī pulciņu darbs norit sekmīgi, komunisti mācās lauksaimniecības ekonomikas studēšanas pulciņos un apgūst tās zināšanas, kas viņiem visvairāk nepieciešamas.

Neregulari politpulciņu nodarbības notiek Ždanova vārdā nosauktajā lauksaimniecības arteli (pirmorganizācijas sekretars Grundmanis), kolchoz "Latvijas strēlnieks" (sekretare Vidmane) un "Imanta" (sekretars Ādiņš). Līdz 20. no-

vembrim vēl neviena nodarbība nebija notikusi politpulciņā kolchoz "Sarkanā zvaigzne" (pirmorganizācijas sekretare Meldere, pulciņa vadītājs Lieknis). Arī padomju saimniecībā "Vārme" jautājumu par komunistu un bezpartejisko mācībām vairāk kā mēnesi "apspriež", bet darīts vēl nekas nav, lai gan mācību gads jau sen kopš iesācies.

Arī uzņēmumu un iestāžu pirmorganizācijās ne visur rūpējas par komunistu mācībām. Ja Mežrūpsaimniecības pirmorganizācijas sekretars b. Šulmeisters, Autotransporta kantora pirmorganizācijas sekretare b. Ponomarjova, pilsētas izpildu komitejas pirmorganizācijas sekretare b. Laizāne rūpīgi seko tam, kā komunisti mācās, organizē mācības un uztur ciešus sakarus ar partijas komitejas propagandas un aģitācijas daļu, tad to nevar teikt par visiem pirmorganizācijas sekretariem. Rajona rūp-kombinatā (pirmorganizācijas sekretars b. Gausmanis) mācības iesāka ar lielu nokavēšanos, bet fabrikā "Vulkans" (pirmorganizācijas sekretars b. Serdjukovs) un Kuldīgas tūku fabrikā (pirmorganizācijas sekretare b. Koļesņikova) mācības organizē pavisām. Šajos uzņēmumos ir skaitliski prāvas pirmorganizācijas, ekonomikas jautājumu studēšanā kā pārsniedzējus var iesaistīt specialistus no sava kolektīva inženiertehniskajiem darbiniekiem, bet neviens par to ne-

rūpējas. Tūku fabrikas direktors b. Kaļuss ir uzņēmies vadīt ekonomikas studēšanas pulciņu savā uzņēmumā, bet nodarbības atliek no vienas nedēļas uz otru un sola, bet nekā nedara.

Pirmorganizācijas sekretariem jārūpējas, lai visi komunisti mācītos pulciņos vai semināros. Nepieciešams organizēt patstāvīgi mācošos kontroli. Biežāk komunistu mācību jautājums jāpārņem un jāapspriež pirmorganizāciju sapulcēs. Daudzās pirmorganizācijās šis jautājums vispār netiek apspriests. Stingrākas prasības jāprasa no komunistiem, kas mācības novērtē par zemu.

Partijas izglītības kabinets cenšas sniegt propagandistiem palīdzību, rīkojot seminārus, konsultācijas, apkopojot literatūru un vietējos materiālus. Ne visi propagandisti un pulciņu dalībnieki vēl šo palīdzību izmanto. Propagandists b. Zandmans šini mācību gadā ne reizi nav ieradies uz rīkotajiem semināriem.

Komunistu mācību jautājums svarīgs un neatliekams. To pilnībā spēs īstenot tikai tad, ja pirmorganizācijas sadarbosies ar partijas rajona komitejas propagandas un aģitācijas daļu un ar partijas izglītības kabinetu.

V. Ādamsons,
LKP rajona komitejas partijas
izglītības kabineta vadītāja

PAR AUDZINĀŠANAS TEMĀM

Vienotas prasības skolā un ģimenē

Jaunās paaudzes audzināšanā labus rezultātus gūs tikai tad, ja šajā darbā bez skolas aktīvi līdzdarbosies vecāki un visa sabiedrība.

Skola un skolotāji veic daļu no audzināšanas un mācību darba, bet zināmu daļu veic arī vecāki. Skolā bērns pavada apmēram vienu trešdaļu, bet mājās — divas trešdaļas no diennakts laika. Tāpēc arī ģimene ir ļoti svarīgs audzināšanas faktors. Labi panākumi jaunā pilsoņa veidošanā būs tikai tad, ja skolai un ģimenei prasības pret bērnu būs saskaņotas.

Vecākiem stingri jāraugās, lai bērni mājās izpildītu visus skolā uzdotos uzdevumus, jo neizpildīts uzdevums kļūst par bērnu tālāku nesekmību, slikti ietekmē arī viņu raksturu, rada nedisciplinētību, paviršību. Vecāku pienākums kontrolēt, kā bērni mājās mācās, pārbaudīt viņu uzdevumu burtnīcas un mājas darbu izpildes kvalitāti. Tas sekmē atbildības jūtu veidošanos skolēnos un rūpīgu attieksmi pret saviem pienākumiem.

Lielākā daļa vecāku saprot savu lomu bērnu audzināšanā. Tādu vecāku mājās skolotājs ir mīļš un gaidīts viesis. Šie vecāki ne tikai gaida skolotāju ierodoties mājās, bet paši bieži iegriežas skolā, lai pabeidzētu par savu bērnu saņemtos uzdevumus, apmeklētu vecāku sapulci, lektorijus. Rezultāti neizpaliek. Viņubērni skolā ierodas rūpīgi sago-

tavojušies, stundās uzmanīgi klausās skolotāju paskaidrojumus, ir disciplinēti.

Tomēr vēl ir daļa vecāku, ar kuriem skolai ir ļoti grūti atrast kopīgu valodu. Daži vecāki uzskata, ka viņu bērnu mācīšana un audzināšana ir tikai skolas uzdevums. Tā 7. klases skolnieka Grinberga māte uz audzinātājas un direktora lūgumu ierasties skolā, lai kopā ar pārējiem skolotājiem pārrunātu un vienotos par vienotām prasībām pret zēnu, kas stundās ir neuzmanīgi un bieži ierodas skolā nesagatavojis uzdevumus, kāpēc arī ir nesekmīgs vairākos priekšmetos, skolā neieradās un paziņoja, ka viņai tur neesot ko darīt.

Tas, ka dažus vecākus maz interesē, ko viņu bērni dara skolā, ir par cēloni nesekmībai un nedisciplinētībai, kas bieži noved pie tā, ka skolēns atstāj skolu to nepabeidzis. Gadās pat tā, ka tādi skolēni nokļūst uz noziedzības ceļa.

Otrās klases skolniekam Gunaram Resovičam jau ir 12 gadu. Zēns otrās klases skolēnu vecumu sen pārsniedzis, grūti iekļauties 8 un 9 gadus vecu bērnu kolektīvā. Tajā pat klasē mācās Gunara brālis Arvids. Skolas uzdevumus Gunars un Arvids gatavo ļoti pavisām, bieži grib "izcelties" pārējo klases biedru vidū ar skolēnam neatļautu uzvedību, nepaklausa skolotājiem. Skolotāju ziņojumiem par bērnu

izdarītām palaidnībām un pārkāpumiem tēvs tic mazāk, kā bērnu nostāstiem "par viņiem nodarītām pārestībām". Minēto skolēnu tēvam būtu pēdējais laiks saprast, ka nepareizās audzināšanas rezultātā arī viņš drīz var zaudēt jebkuru autoritāti savu bērnu acīs.

Neapzinīga ir to vecāku rīcība, kuri atrauj bērnus no skolas tā saukto "mājas apstākļu dēļ". Katra nokavēta diena, katra nokavēta stunda rada "robust" skolēnu zināšanās un sagādā grūtības turpmākās mācību vielas apgūšanā. Sistemātisku skolas apmeklēšanas nozīmi nav izpratuši pilsoņi Apsīši, kas savu dēlu Pēteri, 1. klases skolnieku, neattaisnoti atturēja no skolas no 9. līdz 30. novembrim, bet meitu Dzidru — 3. klases skolnieci — no 9. līdz 27. novembrim. Rezultatā abi skolēni ir nesekmīgi.

Minētiem un daudziem citiem vecākiem, kuri maz interesējas par bērnu darbu mājās un skolā, neatsaucas uz skolas aicinājumiem ierasties skolā uz pārrunām, vecāku sapulcēm, lektorijiem, laiks saprast, ka bērnu sekmes un uzvedība nav viņu personīgā lieta, ka mūsu valsts katrā skolēna izglītībai piešķir daudz līdzekļu. Tie ir darba tautas līdzekļi, kas nedrīkst aizplūst nevēlamā virzienā. Paciest bērnu nesekmību vai sliktu uzvedību nozīmē velti izšķiest valsts līdzekļus.

V. Palča,
Kuldīgas 17. gadīgās skolas
direktore

NO VISSAVIENĪBAS LAUKSAIMNIECĪBAS IZSTĀDES

DALĪBNIEKU PIEREDZES

34,6 centneri cūkgaļas uz 100 hektariem aramzemes

Ivanovas apgabala Pučežas rajona kolchozs "Svoboda" iegūst ne tikai augstas līnū, kartupeļu un graudaugu ražas, bet tajā ir arī attīstīta lopkopība.

Ar cūku nobarošanu šajā kolchozā nodarbojas jau sen. Taču pēdējos gados cūkkopība deva maz ienākumu. Tas notika tāpēc, ka ievērojamu daļu sivēnu pārdeva tirgū. Cūkgaļas produkcija bija niecīga. 1954. gadā uz 100 hektariem aramzemes ražoja tikai 5,8 centnerus cūkgaļas. Tas, protams, nekādā ziņā neapmierināja kolchozniekus. Arteļa valdei nācās mainīt savu attieksmi pret cūkkopību. Sivēnus vairs nepārdeva, bet atstāja nobarošanai vai audzēja vaislai. Rezultāti nebija ilgi jāgaida: pagājušajā saimniecības gadā uz katru 100 hektariem aramzemes kolchozs ieguva 34,6 centnerus cūkgaļas.

Šā panākuma izcīnīšanā galvenā loma bija labākajām lopkopēm. Cūkkopes Sofija Starikova un Nina Kļikanova veltīja daudz pūļu, lai cilvēki, kas bija atnākuši strādāt fermā, pilnīgi apgūtu lopu barošanas un kopšanas tehniku.

Pēc lopkopju iniciatīvas kolchozā organizēta piena pārstrādāšana. Tagad nobarošanai atstātie sivēni pietiekamā daudzumā saņem sūkālas. Tās dod kopā ar kartupeļiem un spēkbarību. Katram sivēnam dienā izbaro 4—5 litrus vājpiena un sūkālu, 5 kilogramus kartupeļu un 600 gramus spēkbarības. Līdz četrām mēnešu vecumam tos baro sešas reizes diennaktī, bet vecākus par četriem mēnešiem — četras reizes. Rudens un ziemas periodā sivēniem dod skābbarību.

Pavasārī un vasarā visas cūkas tur nometnēs kādas upītes malā, kur ir pietiekami daudz zāles. Trīs četras nedēļas pirms kaušanas cūkām dod lielākas barības devas. Kā papildu devu cūkās saņem vitamīnbarību un mineralbarību: sāli, kaulu miltus, kriptu, ogles un citas vielas.

Pareizi baroti un rūpīgi kopti, sivēni un nobarošanai atstātās cūkas attīstās ļoti labi. Cūkas, kokopj N. Kļikanova un O. Jegoriče-

va, diennaktī pieaug par 650—700 gramiem. 90—100 dienās cūkas svars sasniedz 100—120 kilogramus. Intensīva cūkkopības attīstība dod kolchozam iespēju pirms termiņa izpildīt gaļas sagādes plānus.

Kolchoza "Svoboda" pieredze rāda, ka sekmīgā cūkkopības attīstīšanā liela nozīme ir cilvēku materiālās ieinteresētības principa ievērošanai. Svarīga loma ir papildsamaksai, ko izsniedz plāna pārsniegšanas gadījumā. Pagājušajā gadā cūkkope M. Afopina, ieskaitot papildsamaksu, saņēma vairāk nekā 16 tūkstošus rubļu. Apmēram tikpat daudz nopelnīja arī citas cūkkopes. Turklāt kā papildsamaksu viņas saņēma arī vairākus sivēnus un cūkgaļus.

Arteļa valde ļoti daudz rūpējas par cūkkopju darba apstākļu uzlabošanu. Visas lopu mītnes ir gaīšas un siltas. Cūku fermā ir ūdensvads, elektrība, virtuve lopbarības sagatavošanai, ierīkots gaisa piekares ceļš. Darbietilpīgie procesi mehanizēti. Tas ievērojami samazinājis darba patēriņu uz produkcijas vienību. 1954. gadā viena centnera cūkgaļas ražošanai kolchozā patērēja 116 izstrādes dienas, bet pagājušajā gadā tikai 36.

Kolchoza "Svoboda" cūku ferma ir Vissavienības lauksaimniecības izstādes dalībniece. Cūkkopes un fermas pārzinis, apmeklējot izstādi pagājušajā vasarā, daudz ko mācījās, iepazīnās ar labāko no mūsu zemes lopkopju pieredzes un tagad to izmanto savā darbā. Pašreiz viņi visi mācās zootehniskajosursos. Fermas pārzinis Leonīds Zelovs apbalvots ar VLI lielo sudraba medaļu.

Kolchozā "Svoboda" nesen notika konference, kurā apsprieda ekonomikas jautājumus. Jaunajā klubā sapulcējās rajona kolchozu priekšsēdētāji un lopkopības darbinieki. Arteļa priekšsēdētājs A. Papanovs pastāstīja par pieredzi cūkgaļas ražošanas palielināšanā un par iespējām samazināt darba patēriņu uz produkcijas vienību.

F. Judanovs

Sēkla atbērta

Lauksaimniecības arteļa "Brīvība" laudis labības kuļšanu organizēja tā, lai vispirms izkultu sēklu un varētu to atbērt. Sēklas labības kuļšanu pabeidza pagājušajā mēnesī. Pēc izkuļšanas sēklu kaltēja, tīrīja, nogādāja labības noliktavās. Pie graudaugu sēklas sagatavošanas katru dienu strādā 8—10 kolchoznieki un kā ci-

tīgākie atzīmējami b. S. Neitāle, L. Tomaša, K. Ansons un citi.

Tagad visa pavasara sējai nepieciešamā graudaugu sēkla 45 tonnas atbērta, un par tās labu uzglabāšanu rūpējas klētniece Emma Pētersone. Šīnīs dienās pabeigs arī sēklas dīgtspējas pārbaudi.

M. Roga

VIENA KOLCHOZA SIEVIETES

Kolchoza vadība prasmīgās rokās

Mainījās ziemas ar vasarām, trakoja sniegputeņi un ziedēja ievas, bet kolchozā „Grauds” kūšāja spraiga darba rosme. No gada gādā tur ieguva lielākas graudaugu ražas, produktīvāka kļuva lopkopība un līdz ar to vērtīgāka tapa kolchoznieku izstrādes diena. Bieži gadās dzirdēt, ka tie, kas bijuši minētajā kolchozā, saka: — Kolchoza „Grauds” vadība ir prasmīgās rokās. Kas tad ir šīs „prasmīgās rokās”? Tā ir valdes priekšsēdētāja Valda Turka. Tagad kolchoznieku sētās ir iestāties viens no „klusākajiem” laika posmiem, kad raža savesta šķūņos un

lopi novietoti kūtīs, taču kantori Valdu velti meklēt, tur skan parastā rēķinveža atbilde: — Pa brigādēm izbraukusi.

Tā kā priekšsēdētāju mums noteikti vajadzēja sastapt, tad arī devāmies „ceļojumā” pa kolchozu. Ceļā uz jauno slaucamo govju kūti slaidā riksī mūs panāca kamanas un kā par laimi taniš sēdēja, stingri grožus rokā turēdama, kolchoza valdes priekšsēdētāja Valda Turka. Pēc īsas sasveicināšanās mēs kopīgi

braucām apciemot slaucējas.

Starp mums izraisījās dzīva saruna. Ar patiku priekšsēdētāja stāsta par sasniegumiem šinī gadā. Lūk, laukkopji vidēji šogad no katra sējuma hektara nokul pa 11,5 centneriem graudu. Sevišķi labi auguši ziemas kvieši, kas no katra hektara dod vairāk nekā 13 centnerus graudu. Rekordražu ieguvuši I laukkopības brigades laukkopji. Viņi no miežiem 3 ha platībā nokūla pa 25 centneriem

graudu no katra hektara. Pateicoties laukkopju pūlēm, šogad ne tikai kolchozniekiem par katru izstrādes dienu iznāks pa 2,5 kg graudu, bet 100 tonnas labības saņems arī sabiedriskais ganāmpulks. Krietni lielāki arī naudas ienākumi un kolchoznieki par katru izstrādes dienu saņems 3,5 rbļ. Runājot par čakliem darba darītājiem, Valdai tīri negribot ir jāpalielina kolchoza sievietes. Dienā it visos lauku darbos nenogurstoši strādā Herta Vizbule. Viņas kontā ir jau vairāk nekā 340 izstrādes dienu. Maira Genere tikai šogad pabeidza 7. klasi, bet līdz 1. novembrim viņai jau 118 izstrādes dienu. Čakli strādā arī Ilze Dubure, Alma Videniece un daudzas citas laukkopes.

Vēl b. Turka pastāstīja, ka šogad labus panākumus darbā guvušas kolchoza laukkopes. Ja pagājušajā gadā nobaroja tikai 60 cūkas tad šogad — 94. Uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes ir iegūts 172 centneri piena, bet cūkkopes Antonija Dreimane un Vera Krišjāne no sīvēnu mātēm ieguvušas 444 sīvēnus. Par gūtajiem sasniegumiem b. Turkai vēl daudz bija ko stāstīt, bet klāt jau jaunā kūts, tādēļ pārtrūka mūsu sarunu paviens un devāmies turp.

tās izauga mūsu pašu piefermas lauciņos. Dzidra Meiere vēl piebilda, ka savas 5 tonnas viņa šādu sakņu ir novākusi un tagad katrai govij pa spainim var izbarot dienā.

Daudz iepriecināja pastāsta arī pārējās slaucējas. Lūk, šogad ir sagādāts tik daudz lopbarības, ka katrai govij dienā var izbarot 15 kg skābarības, 3 kg āboliņa, 5 kg salmus un 1 kg lopbarības raušu. Tā kā turpat puse no visām slaucamām govīm ir aizlaistas un drīz atslauksies, tad pašreiz vidēji no katras govs dienā iegūst ne visai augstus piena izslaukumus, bet par to slaucējas daudz nebēdā un saka: — Salīdzinot ar pagājušā gada šo pašu laiku, iegūstam daudz vairāk piena, bet kad atslauksies visas brūnājas, tad līdz 1. oktobrim ne mazāk par 2 tūkstošiem litru no katras govs būs ar garantiju.

Šajā novietnē patīkamu iespaidu atstāj tīrība un kārtība. Ir padomāts arī par lopkopībā ietilpstošo smago darbu mehanizāciju. Pa gaisa sliežu ceļiem pieved lopbarību un izved mēslus. Pie kūts ir uzcelts speciāls šķūnis lopbarības uzglabāšanai un

Pie aitkopes Kilikejas Jukavičinas

Atpakaļceļā iegriezāmies vēl pie Kilikejas Jukavičinas. Viņa kopj kolchoza aitas un gada laikā ar savu darbu ir pārspējusi visas rajona aitu kopējas. Aitkopes kopšanā pašreiz ir 108 aitas. Visas tās ir tīras un labā miesas stāvoklī. Katras aitas dienas barības deva ir 1 kg siens, 0,5 kg salmi un 200 gramu lopbarības miltu. Tas, protams, nav daudz, taču čaklā aitu kopēja cenšas to izbarot bez zudumiem. Viņa barību aitām pasniedz 2 reizes dienā: rītos 7 un pēcpusdienā — 16. Rītos aitkope dod sienu, bet pēcpusdienā miltus un salmus. Aitu kopēja arī raugās, lai aitām vienmēr pietiekamā daudzumā silēs būtu tīrs dzeramais ūdens un netrūktu mineralvielas. Ganību periodā viņas ganāmpulks bija krietni lielāks — 201 aita. To ganišana prasīja daudz pūļu, taču aitkopēja neprasija pēc palīgiem un viena pati tika galā ar visu lielo ganāmpulku. Noslēdzot lopkopības gadu, Kilikeja Jukavičina varēja lepoties — viņa no katras aitas nocirpa vairāk nekā 4 kg vilnas, saglabāja un izaudzēja visus piedzimušos 100 jērus.

sūkņu stacija, kas piegādā ūdeni automatiskai dzirdināšanai. Lopkopēm tālu nav jāiet arī pēc skābarības, jo to torņi ir piebūvēti pie pašas kūts. Ir arī savas raizes. Viņas stāsta, ka vēl pie kūtim nav uzstādīta rupjās lopbarības sautejama ierīce, nepieved spirta dedzināšanas šķiedeni, kas mazākais dotu iespēju no katras slaucamās govs dienā izslaukumus celt par 1 litru.

H. Petrovs

Zootehniskais pulciņš

Lauksaimniecības arteli „Padomju Latvija” noorganizēts zootehniskais pulciņš, kuru vadīs kolchoza zootehniķe b. Fibiga. Savas teoretiskās zināšanas lopkopībā šajā pulciņā papildinās slaucējs Jānis Spulģītis, cūkkope Anete Roze, teļu kopēja Broņislava Jansone un citi — pavisam 23 kolchoza lopkopji. Šogad zootehniskajā pulciņā lopkopji apgūs pirmā gada programmu. Mācības notiks divas reizes mēnesī katrā brigādē atsevišķi. Nodarbības uzsāks tuvākajās dienās.

Z. Smilga

Lauku darbā audis, piedalieties meža darbos!

Sestajā piecādē paredzēts palielināt lietkoksnis izvešanu par 42 proc., tomēr, kā norādīts LPSR Ministru Padomes un partijas Centralās Komitejas lēmumā, mežmateriālu sagatavošanas plāna izpilde 1956. gadā republikā norit neapmierinoši.

Līdz gada beigām atlicis mazāk par mēnesi un šai laikā ne tikai jāizpilda IV ceturkšņa plāns, bet arī jānolīdzina kopš gada sākuma iekrātais parāds. To varēs panākt, tūlīt ieslēdzoties šai darbā kolchoziem.

Arī Kuldīgas MRS slēgs sezonas līgumus ar kolchozu valdēm par attiecīgu daudzumu kokmateriālu sagatavošanu, pievešanu pie autoceļiem un izvešanu pie dzelzceļa stacijām vai upēm.

Lai kolchoziem piedalīšanos mežu darbos padarītu materiāli izdevīgi un norīķinātos ar mežrūpniecībām vienkāršotu, sākot ar 1956. g. IV ceturksni tiek ieviesta jauna apmaksas kārtība.

Ja agrāk par padarīto darbu vadījās no izpildītā normām attiecīgās darba fazēs, tad šogad par pamatu ņemta cieta cena par 1 m³ koksnis sagatavošanu, pievešanu vai izvešanu, izņemot no attiecīgajai mežrūpniecībai dotās pašizmaksas gala krautuvēs. Šī apmaksas sistēma attiecībā pret agrāko ir apmēram par 25 proc. kolchoziem izdevīgāka.

Piemēram, par 1 m³ koksnis sagatavošanu vidēja resnuma koku mežā, Kuldīgas MRS maksās 13,20 rubļus, par tā pašā daudzuma sagatavošanu un pievešanu 2 km attālumā — 29,50 rbļ., bet par sagatavošanu un izvešanu 5 km attālumā — gala krautuve (upe vai dzelzceļa stacija) par 1 m³ kolchozs saņems 44 rubļus.

Bez tam kolchozi zirgu barībai par katru izpildīto normu saņems pret samaksu 8 kg auzas.

No sacītā redzams, ka šogad kolchozi un kolchoznieki, izpildot mūsu tautsaimniecībai tik nepieciešamā mežu materiālu sagādi ziemas sezonā, saņems par padarīto darbu arī labu apmaksu.

M. Zars

— Mums slaucējas visas ir labas

Kad apvaicājamies priekšsēdētājai, kura šajā kūtī ir labākā slaucēja, viņa atbildēja: — Mums slaucējas visas ir labas. Ja šodien priekšgalā izvirzījās Emīlija Birziņa un Elvira Arāja, kuras līdz 1. decembrim izslaukušas pa 310 un 296 l piena no govs, tad es nemaz nešaubos, ka rīt viņas jau var panākt Dzidra Meiere, vai cita kāda.

Ka kolchoza priekšsēdētājas vārdi ir patiesi, pārliecinājamies tieši sarunās ar pašām slaucējām. Lūk,

Elvira Arāja par slaucēju strādā jau vairākus gadus un ir uzkrājusi lielu pieredzi, bet Dzidra Meiere govīs slauc tikai pirmo gadu. Protams, meitenei vēl maz pieredzes, bet tas viņu nebaida. Fermā ir izveidojies saliedēts kolektīvs, kur slaucēja slaucējai padomus neliedz un, ja vēl pašas ir čaklas, panākumi neizpaliek. Redzot, ka slaucējas izbaro govīm lopbarības saknes, jautājām: — Vai laukkopji tās audzējuši? Slaucējas atbildēja: — Nē,

— Redziet, šajā dekadē priekšgalā izvirzījās Emīlija Birziņa, saka novietnes vecāka (no kreisās) Ausma Grābante slaucējām Elvirai Arājai un Annai Priedolai.

PĀRSKATS

par piena izslaukumiem Kabiles MTS zonas kolchozos laikā no 1956. gada 1. oktobra līdz 1956. gada 1. decembrim

Ieņem. v.	Slaucēja	Kolchozs	Izsl. vidēji no govs litros	Ieņem. v.	Slaucēja	Kolchozs	Izsl. vidēji no govs litros
1.	L. Merclina	„Uzvara”	386	61.	K. Rožkalne	„Brīvība”	175
2.	O. Frijāre	„Imanta”	361	62.	M. Klevinska	„Graudus”	172
3.	A. Pupele	Kārļa Marksa v. n.	353	63.	J. Kleina	Stalīna v. n.	172
4.	E. Zemeskalna	„Imanta”	338	64.	M. Celmiņa	Stalīna v. n.	172
5.	G. Sproģe	„Uzvara”	334	65.	V. Bergholde	Stalīna v. n.	172
6.	P. Bieriņa	„Imanta”	330	66.	A. Vibule	„Kopdarbība”	171
7.	M. Graudiņa	Kārļa Marksa v. n.	310	67.	L. Pole	Kārļa Marksa v. n.	170
8.	E. Birziņa	„Graudus”	310	68.	A. Krūmiņa	„Brīvība”	170
9.	V. Gottliba	„Uzvara”	301	69.	E. Sprinģe	Leņina v. n.	165
10.	E. Arāja	„Graudus”	296	70.	J. Stepanoviča	„Uzvaras karogs”	164
11.	J. Miķelsons	„Imanta”	292	71.	G. Rožkalns	„Uzvaras karogs”	163
12.	V. Andersone	„Imanta”	287	72.	O. Strazdiņa	„Kopdarbība”	163
13.	Ie. Štrausa	Kārļa Marksa v. n.	286	73.	A. Benislavska	Leņina v. n.	163
14.	L. Vitoliņa	„Uzvaras karogs”	284	74.	K. Elerte	„Uzvaras karogs”	163
15.	M. Kivite	Stalīna v. n.	283	75.	M. Kulbarde	Kārļa Marksa v. n.	162
16.	R. Strāķe	„Uzvara”	281	76.	E. Heidmane	Stalīna v. n.	162
17.	M. Garkalna	„Uzvara”	273	77.	A. Grundule	„Sarkanais karogs”	162
18.	A. Sproģe	„Uzvara”	273	78.	A. Heidmane	Leņina v. n.	160
19.	M. Stepena	Leņina v. n.	271	79.	S. Novica	„Imanta”	160
20.	A. Madelane	Kārļa Marksa v. n.	269	80.	I. Neilande	Kārļa Marksa v. n.	159
21.	M. Līge	„Uzvara”	265	81.	A. Regolte	„Uzvara”	158
22.	P. Treimane	„Uzvara”	261	82.	Dz. Bergholde	Stalīna v. n.	158
23.	O. Kīmene	„Imanta”	261	83.	L. Friede	Stalīna v. n.	154
24.	V. Ose	Leņina v. n.	254	84.	A. Freimane	„Brīvība”	154
25.	J. Siliņa	Kārļa Marksa v. n.	250	85.	A. Gintava	„Uzvaras karogs”	154
26.	E. Krūmiņa	Leņina v. n.	250	86.	M. Bērziņa	„Brīvība”	153
27.	N. Šabane	„Uzvaras karogs”	247	87.	A. Krūmiņa	„Brīvība”	153
28.	E. Miķelsons	„Imanta”	247	88.	E. Jēkabsons	„Uzvaras karogs”	152
29.	K. Bērziņa	Stalīna v. n.	246	89.	M. Melķe	„Sarkanais karogs”	149
30.	M. Dermaka	„Uzvara”	240	90.	E. Griēze	„Uzvaras karogs”	148
31.	Ie. Taubere	„Uzvara”	238	91.	A. Kuchta	„Uzvaras karogs”	148
32.	Ie. Leite	Stalīna v. n.	229	92.	A. Mazā	„Kopdarbība”	148
33.	M. Lancmane	Kārļa Marksa v. n.	226	93.	E. Silkalna	„Sarkanais karogs”	147
34.	O. Geršmane	„Uzvaras karogs”	225	94.	M. Gransberga	„Kopdarbība”	145
35.	M. Mazkalna	„Imanta”	222	95.	A. Popemeckis	„Sarkanais karogs”	143
36.	V. Simsons	„Uzvaras karogs”	219	96.	Z. Mazā	„Kopdarbība”	140
37.	A. Vēze	„Uzvara”	214	97.	V. Eglāja	Leņina v. n.	140
38.	V. Freija	„Uzvaras karogs”	212	98.	V. Rāģe	„Brīvība”	140
39.	I. Braža	Stalīna v. n.	211	99.	L. Tetere	„Kopdarbība”	137
40.	B. Vēze	„Sarkanais karogs”	209	100.	J. Laķevica	„Sarkanais karogs”	136
41.	K. Braže	„Graudus”	208	101.	M. Bērziņa	„Brīvība”	136
42.	Ie. Eida	„Imanta”	204	102.	J. Kalna	„Uzvaras karogs”	135
43.	A. Kalēja	Leņina v. n.	204	103.	I. Mežiņa	Leņina v. n.	134
44.	A. Grābante	„Graudus”	203	104.	Ž. Kočegarova	Leņina v. n.	131
45.	R. Freija	„Uzvaras karogs”	203	105.	A. Tetere	„Kopdarbība”	130
46.	A. Zommere	„Imanta”	197	106.	Dz. Lasmane	Leņina v. n.	130
47.	L. Krišjāne	„Sarkanais karogs”	196	107.	E. Kurnava	Leņina v. n.	130
48.	V. Reke	Kārļa Marksa v. n.	195	108.	V. Gulbe	„Uzvaras karogs”	129
49.	L. Teberniece	Leņina v. n.	195	109.	Š. Gurina	Leņina v. n.	120
50.	A. Kurnava	Leņina v. n.	195	110.	A. Vibule	„Kopdarbība”	118
51.	E. Benislavska	Leņina v. n.	194	111.	Z. Ašņevica	„Sarkanais karogs”	115
52.	A. Priedola	„Graudus”	193	112.	A. Freija	„Uzvaras karogs”	113
53.	O. Neitale	Kārļa Marksa v. n.	192	113.	E. Leikmane	„Kopdarbība”	111
54.	D. Tračevska	„Sarkanais karogs”	192	114.	A. Minova	„Kopdarbība”	110
55.	L. Bārdiņa	„Uzvara”	191	115.	O. Zēvalde	„Kopdarbība”	101
56.	V. Eglīte	„Uzvaras karogs”	191	116.	E. Dankevica	Leņina v. n.	97
57.	Dz. Vitola	„Brīvība”	186	117.	V. Kuršinska	Kārļa Marksa v. n.	91
58.	J. Daniļoviča	Stalīna v. n.	182	118.	V. Upeniece	Kārļa Marksa v. n.	82
59.	Dz. Meiere	„Graudus”	175	119.	L. Treimane	Kārļa Marksa v. n.	72
60.	L. Celma	„Graudus”	175				

Starprajonu šacha turnīrs

4. un 5. decembrī Kuldīgā notika šacha turnīrs, kurā piedalījās Talsu, Saldus un Kuldīgas rajonu izlases komandas. Katras komandas sastāvā 9 vīrieši un 1 sieviete. Mūsu rajonu pārstāvēja četri I klases šachisti (T. Remerts, J. Stelmaks, N. Jerociņš un M. Gulbis), trīs II klases šachisti (J. Vagners, J. Riets un A. Grandbergs), divi III klases (A. un N. Jansonis) un IV kategorijas šachiste I. Petroviča.

Pirmajā sacensību dienā Kuldīgas rajona šachisti sacentās ar Saldus rajona pārstāvjiem — rezultāts 6:4 kuldīdznieku labā. Nākošajā dienā savstarpēji cīnījās Talsu un Saldus rajonu šachisti. Spēcīgā Talsu rajona izlases komanda piedzīvoja negaidīti smagu 2:8 zaudējumu.

Kā pēdējie cīnījās mūsu rajona pārstāvji ar talsiniekiem. Pēc smagā zaudējuma Saldus rajona izlasei, Talsu šachisti cīnījās ļoti neatlaidīgi un noslēdza maču ar 5,5:4,5 savā labā. Tādējādi visām trim komandām bija katrai pa vienai uzvarai un vienam zaudējumam.

Par turnīra uzvarētāju kļuva Saldus rajona izlases komanda ar 12 punktiem, II vietā ar pusotru punktu mazāk ierindojās Kuldīgas un III vietā ar 7,5 punktiem — Talsu šachisti.

No mūsu rajona pārstāvjiem teicami cīnījās visi trīs II klases šachisti J. Vagners, J. Riets un A. Grandbergs, J. Kalnājs.

PAZIŅOJUMS

Pilsoniem, kuri reģistrējušies milicijas daļā, lai iegūtu motociklista un šoferu amatiera vadītāju tiesības, eksamenu pieņemšana notiks Kuldīgā 1956. gada 19. decembrī Autoskolas № 4 telpās.

Vajadzīgi sekojoši dokumenti:

1. Ārsta komisijas izziņa par veselības stāvokli.
2. Pase.
3. Valsts bankas kvīts par 15 rubliem.
4. Divas fotogrāfijas 4x4 izmērā.

Valentīns Ovečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

(44. turpinājums)

Tas steidzas „pavilkt svitru”, kas baidās blakus sev citu kandidāturu, kas nav pārliecināts, ka viņš labi strādājis un ieguvis cilvēku uzticību. Ja pie mūsu aizklātās balsošanas vēl kaut kā brīvāk sastādītu tos sarakstus, mazāk tādi Medvedjevi iekļūtu partijas organos... Un vispār, vajadzētu kaut kā piespiest mūsu vadošos darbiniekus vairāk cīnīties mūsu uzticību. Bet kā piespiest? ... Rajona komitejas sekretārs, protams, par savu darbu neatskaitīsies kolchoznieku sapulcēs, tam nolūkam ir partijas konferences. Nu, bet viņš taču ir arī rajona padomes deputāts, izpildu komitejas loceklis. Lūk, kā deputāts lai apbrauc, teiksim, piecus kolchozus un atskaitās vēlētajiem. Lai cilvēki brīvi izsakās, lai pat protokolā ieraksta, kā viņi novērtē tā darbu. Bet pie mums pieraduši tikai augstākiem atskaitīties. Tāda ga-

dījuma nav bijis, kad pati tauta būtu pazeminājus, teiksim, apgabala izpildu komitejas priekšsēdētāju. Lūk, viņi tad arī ne visai skatās uz zemākajiem, uz kolchozniekiem. Vienaļģa, ne jau no jums atkarīga mūsu labklājība. Lamāļiet mūs no savas puses, cik jums patiek, mums no jūsu kritikas ne auksts, ne karsts, pār mums tikai Cekaļ ir vara!... Martinovs aizvēra acis, bet neguleja; pēc viņa sarauktajam uzacim un grumbās savilktais pieres bija redzams, ka viņš kaut ko domā. — Nu es tev pavisam sarunāju, — apķērās Marja Sergejevna. — Atnācu pie slika cilvēka un plāpāju, plāpāju Ko tu viebies? Varbūt es kaut kā tevi aizvainoju? ... — Vai Krilova pa šo laiku nav bijis pie mums? — Martinovs atvēra acis. — Mūsu MTS nebija, bet Troičkā — nezinu. Masjenikovs bija at-

braucis pie mums. Meta pārkonu un zibeni uz Dolgušinu. — Ak, Masjenikovs! — ar veselo roku atmeta Martinovs. — Ar Golubkovu — zābaks ar zābaku pāri. Tas jau tāds pats — grēks uz Alekseja Petroviča sirdsapziņas kā uz manas — Medvedjevs. Ari kandidāts augstam amatam, ja gadījumā Krilovu paņem no mums. Izdaris pārkārtojumus birojā — kļūš otrais sekretārs, bet tad jau valrs nav tālu līdz pirmajam. Visvairāk izbrīnu rada tas, ka Krilovs ir ļoti labos teskalos par Masjenikovu. Enerģisks un izdarīgs darbinieks. Labs komandējumiem uz rajoniem. Liels, kā saka, viņam pie mums caursīšanas spēks. It kā mums, rajona darbiniekiem, ozola galvas un mums jāizsūt galvas kausi, lai iestāstītu kādas nebūt jaunās domas... Nu labi, pietiek par to. Pastāsti par sevi. Kā dzīvo? Vai dzīvoklī tev Nadeždinskā iedeva? — Man tur, Pjotr Illarionič, nevaļag atsevišķa dzīvokļa. Es tur labāk neiekārtošos, kā iekārtojies pie tās skolotājas prievā dzīvoklī. Aizņemu pie viņas divas istabas, vecenīte vie-

na, sadraudzējās ar maniem bērniem, pieskata, kad neesmu mājās. — Kas dzirdams par Viktoru Semjonoviču? Borisovkā nebiji? Pēc pēdējām ziņām, ko esmu saņēmis, viņš tur jau rajona izpildu komitejas priekšsēdētājs? — Biju. Pēc pašām pēdējām ziņām — viņu nosūtījuši par kolchoza priekšsēdētāju. — Jā? ... — Jā, man rakstīja kāda paziņa no Borisovkas. Pirms pavasara sējas pie viņiem noturējusi tādu pašu partijas aktīva sapulci kā pie mums, un nosūtījuši kādus desmit cilvēkus par kolchozu priekšsēdētājiem. Tai skaitā viņu. — Borzovu — uz kolchozu? ... — Tu domā, ka viņš netiks galā? — Nezinu... var būt, ka tas viņam nāks par labu. Viņš taču nekad nav strādājis tādā darbā, kur nav kam telegramas sūtīt, jāiet pašam pie cilvēkiem un jādara... Vispār, interesants laiks sācies, Marja Sergejevna, ko? Sūtam uz kolchozu cilvēku ar lielu stažu atbildīgā darbā un vēl šaubāmies: vai viņš tiks galā? Tas taču ir kolchozs! Bet agrāk

viņam uzticēja vadīt veselu rajonu. Val arī vadija apgabalā kādu nodaļu — tūkstošiem kolchozu bija viņa aizbildniecībā. Beidzot saprata, kādā tā ir nopietna lieta — viens kolchozs! Var būt, ka viņš tur, zemākā darbā, pats izjutis vadības metodes, kas līdzīgas viņa bijušajām metodēm. Borzovs — cīņā ar borzovščinu. Interesanti! ... Bridi klusēja. — Kāpēc tu nenoformē šķiršanos? — Martinovs prasīja. Marja Sergejevna smagi nopūta. — Par bērniem nekā nevaram izlemt. Prasa, lai viņam atdodu zēnu. Bērnu viņš mīl. Ari viņš skumst pēc viņa. Nav iespējams vēl viņiem izskaldrot, kas stāp mums notika, kāpēc nedzīvojam kopā. Vēročka visu laiku šņukst: „Nu, brauksim pie tēva, brauksim!” Sirdi rauj ārā! ... — Nu kaut kā jums vajag visu to izbeigt. Tu taču nedomā visu mūsu būt salmu atraitne? Būtu vēlreiz apprecējusies. (Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms